

EKLIPSIS (6) *sb n*

-k- (5), -cc- (1).

sg N eklipsis (6).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *astron. Zaćmienie słońca lub księżycy* [*eclipsis solis* – zaćmienie słońca; *eclipsis lunae* – zaćmienie księżycy *Murm 3*; *eclipsis* – zaćmienie *Mymer*¹ *2v*, *Mymer*² *1v*, *BartBydg*; *eclipsis lunae* – zaćmienie księżycy, *solis* słońca *Mącz 99a*; zaćmienie słońca, księżycy – *eclipsis solis, lunae Cn*] (5) : Wszak to częŝto widamy kiedy ŝie przygadza/ Gdy ŝie ŝońce z mieŝiacem w poŝ zymie przeŝadza Iŝ go iego promienie doŝięgáć nie mogá/ Wnet vkaŝe ná ŝobie ŝpętná ciemnoŝ ŝroga. [...] A owi wymyŝkowie z náuczóná głowá/ Gdy ŝie tá rzecz przytrefi/ eklipŝis to zowá. *RejWiz 145v*, *A2v*; *RejPos 244*.

Wyrażenie: »słoneczne eklipsis« (1): Tego teŝ roku było Słoneczne Eklipŝis bárzo wielkie/ y troie w Mieŝiacu/ ŝpodziwienim wielkim/ y ŝtráchem gdyŝ ŝie tego nieprzygadzáło ŝwiátu *BielKron 222*.

Szereg: »eklipsis albo zaćmienie« (1): podobno muŝyáło być *Ecclypŝis* albo záćmyenie/ gdy cyę ocyec ná ŝwyát wyŝádziŝ/ iŝ nye mogŝes widzyeć/ co zac a kthoryby był. *GliczKsiáŝ B2*.

2. *lek. Defekt, uszkodzenie* [*eclipsis, defectus sive defectio* – niedoŝatek, odjęcie, *ujma Mącz 99a*; *ustanie czego* – *defectio, ἔκλειψις Cn*] [*w czym*] (2) : Skoro trochę podroáćie kuflem dokázuie/ Vpiwŝy ŝie/ ná ŝkápie po izbie hárcuie. Ali w nodze Eklipŝis: ŝukayćie bárwierzá/ Niefortuná popádlá náŝzego ŝoŝnierzá. *BielSjem 21*.

Synonim: 1. zaćmienie.